15/03/2026

Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος: «Χαίρε Αναστάσεως τύπον εκλάμπουσα»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος χοροστάτησε το απόγευμα της Παρασκευής 13 Μαρτίου 2026, στην ακολουθία του Μικρού Αποδείπνου και έψαλε τη Γ΄ Στάση των Χαιρετισμών προς την Υπεραγία Θεοτόκο, στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου της Τ.Κ. Παληουρίου.

Στο τέλος της ακολουθίας, ο Σεβασμιώτατος απηύθυνε το θείο κήρυγμα προς το εκκλησίασμα, αναφερόμενος στο βαθύ θεολογικό μήνυμα των Χαιρετισμών της Θεοτόκου και στον ιδιαίτερο ρόλο που κατέχει το πρόσωπο της Παναγίας στη ζωή της Εκκλησίας.

Όπως υπογράμμισε, κατά την ευλογημένη περίοδο της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής η Εκκλησία προβάλλει με ιδιαίτερο τρόπο το πρόσωπο της Παναγίας Μητέρας του Κυρίου, τοποθετώντας την στο κέντρο των ιερών ακολουθιών, όχι μόνο για να απαλύνει τον κόπο της νηστείας, αλλά κυρίως για να υπενθυμίσει στους πιστούς ότι η Θεοτόκος αποτελεί πρότυπο εν Χριστώ ζωής και σωτηρίας.

Η Παναγία, τόνισε ο Σεβασμιώτατος, αποτελεί για όλους τους πιστούς παράδειγμα καθαρότητας καρδιάς, πνεύματος και σώματος. Με τη ζωή της δείχνει στον άνθρωπο τον δρόμο της πραγματικής και ουσιαστικής νηστείας, η οποία δεν περιορίζεται μόνο σε εξωτερικές πράξεις, αλλά συνδέεται με την καλλιέργεια της πνευματικής ζωής και της αληθινής σχέσης με τον Θεό. Η αγνότητα και η πνευματική της καθαρότητα, τόσο σωματική όσο και πνευματική, προβάλλουν ως φωτεινό πρότυπο για κάθε πιστό που αγωνίζεται μέσα στις δυσκολίες της καθημερινότητας να βιώσει την παρουσία του Θεού στη ζωή του.

Παράλληλα επισήμανε ότι η Παναγία, ως Μητέρα όλων των ανθρώπων, ανοίγει την αγκαλιά της και οδηγεί τον άνθρωπο στη ζωντανή σχέση με τον Υιό της, τον Κύριο Ιησού Χριστό, αποτελώντας πνευματική μητέρα και οδηγό στον δρόμο της σωτηρίας.

Αναφερόμενος στη Γ΄ Στάση των Χαιρετισμών, ο Σεβασμιώτατος σημείωσε ότι αυτή αρχίζει με το γράμμα «Ν» της ελληνικής αλφαβήτου, υπενθυμίζοντας ότι ο θαυμάσιος αυτός Χριστολογικός ύμνος προς την Παναγία εκτείνεται από το «Α» έως το «Ω», περιλαμβάνοντας είκοσι τέσσερις οίκους, όσοι και τα γράμματα της ελληνικής αλφαβήτου. Στον στίχο «Νέα έδειξε κτίση, εμφανίσας ο Κτίστης ημίν δι' αυτού γενομένης» προβάλλεται το μέγα μυστήριο της νέας κτίσεως, η οποία πραγματοποιείται στο πρόσωπο του γεννηθέντος Σωτήρος, του Κυρίου Ιησού Χριστού.

Όπως εξήγησε, η Παναγία, με την ταπεινή της υπακοή στο θέλημα του Θεού και με τα λόγια «Ιδού η δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατά το ρήμα σου», έγινε το πρόσωπο μέσα από το οποίο πραγματοποιήθηκε το μυστήριο της ενανθρωπήσεως του Υιού και Λόγου του Θεού. Στο πρόσωπό της συντελέστηκε το ασύλληπτο θαύμα της ενώσεως του κτιστού με το άκτιστο, του Θεού με τον άνθρωπο, και έτσι γεννήθηκε ο Θεάνθρωπος Κύριος Ιησούς Χριστός.

Ερμηνεύοντας ακόμη στίχους των Χαιρετισμών, στάθηκε ιδιαίτερα στο «Χαίρε Αναστάσεως τύπον εκλάμπουσα», τονίζοντας ότι η Παναγία γίνεται για τους πιστούς τύπος και προμήνυμα της Αναστάσεως. Η μετάστασή της στους ουρανούς, μετά την Κοίμησή της, μαρτυρεί τη μετοχή της στη δόξα της Αναστάσεως του Υιού της, καθώς το σώμα της, το οποίο φιλοξένησε μέσα του τον σαρκωθέντα Λόγο του Θεού, δεν μπορούσε να γνωρίσει τη φθορά.

Έτσι η Θεοτόκος, όπως υπογράμμισε ο Σεβασμιώτατος, γίνεται για όλους τους πιστούς πρόδρομος της κοινής αναστάσεως, αφού όποιος μετέχει στη ζωή του Χριστού και ακολουθεί το παράδειγμα της Παναγίας, αξιώνεται να μετάσχει στη νίκη της Αναστάσεως.

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε και στον στίχο «Χαίρε των αγγέλων τους βίους εμφαίνουσα», επισημαίνοντας ότι η ζωή της Θεοτόκου αποτελεί υπόδειγμα αγγελικής ζωής και καθαρότητας. Γι’ αυτό και η Εκκλησία την τιμά ως «τιμιωτέρα των Χερουβείμ και ενδοξοτέρα ασυγκρίτως των Σεραφείμ», αναγνωρίζοντας ότι μια ανθρώπινη ύπαρξη αξιώθηκε, με τη χάρη του Θεού, να υπερβεί ακόμη και τον αγγελικό κόσμο.

Καταλήγοντας, ο Σεβασμιώτατος ευχήθηκε στους πιστούς το υπόλοιπο της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής να το αξιοποιήσουν πνευματικά, μέσα από την ενάσκηση των αρετών, την προσευχή και τον πνευματικό αγώνα. Τόνισε ότι η νηστεία δεν αφορά μόνο το σώμα, αλλά και τον εσωτερικό κόσμο του ανθρώπου, τον νου, την καρδιά και τους λογισμούς, ώστε ο άνθρωπος να μπορέσει να τακτοποιήσει τη ζωή του και να αξιωθεί να προσκυνήσει με πνευματική χαρά το Πάθος, τον Σταυρό και την Ανάσταση του Κυρίου.

